

בריתנו וצדקה

המכון להוצאת כתבי ומאמרי מורינו הגאון רבי יצחק ברנד שליט"א

'אנכי' ו'לא יהיה לך' בדורנו

"אנכי ה' אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים" • ניסים גלויים וניסים נסתרים • ניסים ע"י רשעים • קיבוץ גלויות בימינו • "מי בכל מעשה ידיך בעליונים ובתחתונים שיאמר לך מה תעשה" • "לא יהיה לך אלהים אחרים על פני" • תקרובת ע"ז בפאות מהודו • מסמך כומרים במטרת הגילוח • כרוז גדולי ישראל • כרוז הגאון רבי חיים קניבסקי שליט"א בשם הגאון רבי יוסף שלום אלישיב זצ"ל • שפאות מהודו הם תקרובת ע"ז • אופן כשר • הנהגה מתקרובת ע"ז עובר בשני לאוין

"אנכי ה' אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים"

יושיענו ברחמינו שנית, כדכתיב (דברים, ל, א) וְשָׁב וּמְצָאָה מִכָּל הָעַמִּים וגומר [**].

הסמ"ק מדבר בתקופה שעדיין לא היה קיבוץ גלויות, שצריך להאמין שיהיה קיבוץ גלויות, ומזה אנו יכולים ללמוד, אם באמת כבר המצב שיש קיבוץ גלויות חלקי, צריך להאמין שהקב"ה הוא זה שקיבץ את הגלויות.

והיינו שהחיוב להאמין בפסוק אנכי ה' אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים זה לא רק להאמין שהיה פעם יציאת מצרים, אלא בעיקר שיש חיוב להאמין שזה הקב"ה שהוציאנו ממצרים.

ואם אחד חושב, שנכון שהיה יציאת מצרים, אולם זה לא הקב"ה שהוציאנו ממצרים אלא משה רבינו בכוחו ועוצם ידו הוציאנו ממצרים, ואין זה מכוחו של הקב"ה, אדם כזה הוא כופר בעיקר.

ומזה יש לנו ללמוד, שכשיהא קיבוץ גלויות, וכמו בדורנו שיש חלק גדול של קיבוץ גלויות כפליים של יוצאי מצרים, ואדם חושב שזה לא הקב"ה שקיבץ הגלויות, אלא כח אחר שהוציאנו מן הגלויות והכניסנו לארץ ישראל, אבל זה לא מכח הקב"ה, הרי זה בבחינה מסויימת כופר.

בסמ"ק מבואר, שבתוך האמונה של אנכי ה' אלהיך כולל אמונה שהקב"ה יקבץ נדחי ישראל.

וז"ל הסמ"ק (מנז"ח ח יום ראשון. מנז"ח סתגויות בלג): לידע שאותו שברא שמים וארץ הוא לבדו מושל מעלה ומטה ובד' רוחות כדכתיב (שמות, כ, ה) אֲנֹכִי ה' אֱלֹהֶיךָ וגומר, וכתיב (דברים, ז, לט) וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם וְהַשַּׁבָּת אֲלֵ לְבָבְךָ כִּי ה' הוּא הָאֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת אֵין עוֹד. ודרשו חכמים אפילו באויר. לידע, פירוש לאפוקי מן הפילוסופין שאמרו שהעולם נוהג מאליו במזלות. ואין לו מנהיג ולא דבר, ואפילו קריעת ים סוף ויציאת מצרים וכל הנפלאות שנעשו במזל היו. ויש לנו להאמין כי שקר הם דוברים. אכן הקדוש ברוך הוא מנהיג את העולם כולו ברוח פיו. והוא הוציאנו ממצרים ועשה לנו כל הנפלאות ואין אדם נוקף אצבעו מלמטה אלא אם כן מכריזין עליו מלמעלה שנאמר (תהלים, לו, כג) מִה' מְצַעְדֵי גִבּוֹר כּוֹנֵנוּ. ובזה תלוי מה שאמרו חכמים (שבת, דף ל"א ע"ב) ששואלין לאדם לאחר מיתה בשעת דינו צפית לישועה. והיכן כתיב מצוה זו. אלא ש"מ בזה תלוי, שכשם שיש לנו להאמין שהוציאנו ממצרים כדכתיב אנכי ה' אלהיך אשר הוצאתיך וגומר. ועל כרחין מאחר שהוא דיבור [**], הכי קאמר, כשם שאני רוצה שתאמינו בי שאני הוצאתי אתכם כך אני רוצה שתאמינו בי שאני ה' אלהיכם ואני עתיד לקבץ אתכם ולהושיעכם. וכן

[*] הגהת רבינו פרוץ (מנז"ח ח הכהה א): כלומר, מאחר שאנכי ה' אלהיך הוא אחד מעשרה דברות, וכל הדברות הם ציונים, כמו כן אנכי הוא צווי, והאיך משמע, אלא ודאי ה"ק וכו':

[**] הגהת רבינו פרוץ (מנז"ח ח הכהה א): אם כן צפית לישועה מצוה כתיבה היא מאנכי ולכן שואלין עליה

גם מלחמה בלי השתדלות ובלי עירוב, כמו מלחמת המפרץ שכולו הנהגת הקב"ה.

ניסים ע"י רשעים

וזוה לא רק כשהבשר ודם שהיה מעורב בו אלו בני אדם צדיקים וקדושים, אלא לפעמים מביא הקב"ה ישועות לעם ישראל דרך חוטאים ומחטיאי הרבים.

כמו"ש במלכים (ג, יד, כג) בשנת חמש עשרה שנה לאמצי'הו בן יואש מלך יהודה מלך ירבעם בן יואש מלך ישראל בשמרון ארבעים ואחת שנה: (נד) ויעש הרע בעיני ה' לא סר מכל חטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל: (כה) הוא השיב את גבול ישראל מלבוא חמת עד ים הערבה כדבר ה' אלהי ישראל אשר דבר ביד עבדו יונה בן אמתי הנביא אשר מגת החפר: (כו) כי ראה ה' את עני ישראל מרה מאד ואפס עצור ואפס עזוב ואין עזר לישראל: (כז) ולא דבר ה' למחות את שם ישראל מתחת השמים ויושיעם ביד ירבעם בן יואש.

גם אם היו עוברים על הדת בדרגא של אנשי סדום, זה בכלל הנהגה של הקב"ה בקיבוץ גליות, כמבואר בספר יחזקאל (טו, כג) ושבתי את שביתתן את שבות סדם ובנותיה ואת שבות שמרון ובנותיה ושבות שביתתך בתוכהנה.

ונאמר (טז, כג) כי כה אמר א-דני ה' ועשיתי אותך כאשר עשית אשר בזית אלה להפר בריתי: (טז) וזכרתי אני את בריתי אותך בימי נעורייך והקמותי לך ברית עולם: (טז) וזכרתי את דרכיך ונכלמת בקחתך את אחותיך הגדלות ממך אל הקטנות ממך ונתתי אתה לך לבנות ולא מבריתך:

ופי' רש"י (טז, כג): וזכרתי - בהטיבי לך, את דרכיך הרעי', ונכלמת, מלפני על שגמלת לי רעה ואני גומלך טובה: בקחתך את אחותיך - כשכתבשי לירש את מקומות אשר סביבותיך הקטנות והגדולות: לבנות - לפרוורים לך משועבדים לך כמו סדום ובנותיה וכפרנהא: ולא מבריתך - ולא משמרך את הברית אשר כרתי אתך, אלא בחסדי וברחמי - שאני שומר את בריתי.

קיבוץ גליות בימינו

בתוצאה מכך, היום שיש חלק גדול של קיבוץ גליות, שיהודים הגיעו לארץ ישראל, כשש וחצי מיליון, כפליים כיוצאי מצרים, יש בזה שני חיובים בנוגע לאמונה באנכי, אחד שמה שכבר יש קיבוץ גליות חלקית, זה הקב"ה

האמורי אשר בעבר הירדן ועם השאר כולם, כמו שאמר (בס"י, כט) נסעים אנחנו אל המקום אשר אמר ה', והיו משה והנשיאים צריכין לדעת מספר חלוצי צבא המלחמה וכן מספר כל שבט ושבט ומה יפקוד עליו בערכות מואב במערכות המלחמה, כי התורה לא תסמוך על הנס שירדוף אחד אלה. וזה טעם "כל יצא צבא בישראל", כי המנין מפני צבא המלחמה. ועוד שחלק להם הארץ למספרם, וידע כמה חבלים יפלו להם מן הארץ הנכבשת להם. כי לולי דבר המוגלים היו נכנסים שם מיד. עכ"ל.

ניסים גלויים וניסים נסתרים

ואף אם יש חילוק במציאות, שביציאת מצרים היו ניסים גלויים במיעוט מאוד השתדלות של בני אדם, רק כמו שנאמר (שמות, יד, טו) דבר אל בני ישראל ויסעו, ואילו בקיבוץ גליות יש מעורב הרבה יותר השתדלות בני אדם, והנסים לא כ"כ גלויים. מכל מקום זה אותו שורש, ע"פ מה שהסביר הרמב"ן, שמן הגלויים הגלויים אדם מודה בנסים הנסתרים.

וז"ל הרמב"ן (סוף פרשת טז): מן הנסים הגדולים המפורסמים אדם מודה בנסים הנסתרים שהם יסוד התורה כולה, שאין לאדם חלק בתורת משה רבינו עד שנאמין בכל דברינו ומקרינו שכולם נסים אין בהם טבע ומנהגו של עולם, בין ברבים בין ביחיד.

הקב"ה מנהיג גם את הטבע

האמונה של קיבוץ גליות, שזה הקב"ה עשה, אף שהיה כח בשר ודם מעורב בו מ"מ מתייחס להקב"ה, שהוא מנהיג גם הטבע.

הניסים בדורינו

ובדורינו היו ניסים גדולים וישועות ה' במלחמות ובשאר דברים.

וישמעתי מגדול המשגיחים הצדיק רבי יחזקאל לוינשטיין **זצ"ל** שדרש אחרי מלחמת ששת הימים, שהניסים במלחמה זו הם בדרגא של יציאת מצרים וקריעת ים סוף, וזה חיוב להאמין שהכל הקב"ה עשה לנו, ונתן לנו את הארץ, וזה יסוד של האמונה בהקב"ה, וחזר על זה כל הזמן.

השתדלות בני אדם

וצריך לדעת שאף שברוב המלחמות היו מעורב השתדלות בני אדם, כי זה רצון הקב"ה שיהא גם בני אדם עושים את ההשתדלות, ועושים המלחמות, ולא סמך הקב"ה שיהא כולו נסים, ע"י בזה ברמב"ן (נדרים, טז, א), מ"מ היה

[*] וז"ל: ויהיו כל פקודי בני ישראל לבית אבתם וגו' כל יצא צבא בישראל - הוצרך הכתוב להגיד מספר הכלל לאחר שהגיד הפרטים, כי נצטוו משה ואהרן שידעו מספר מפקד העם, וידעו מספר כל שבט, כי כן דרך המלכים במנותם את העם. ולא הבינותי טעם המצוה הזאת למה צוה בה הקדוש ברוך הוא, כי היה צורך שיתיחסו לשבטיהם בעבור הדגלים, אבל ידיעת המספר לא ידעתי למה צוה שידעו אותו. אולי להודיעם חסדו עליהם כי בשבעים נפש ירדו אבותיהם מצרימה ועתה הם כחול הים, כך וכך בני עשרים. ואחרי כל דבר ומגפה ימנם, להודיע כי הוא משיגא לגוים ימחץ וידי תרפינה. וזהו שאמרו רבותינו מרוב חבתם מונה אותם כל שעה. ועוד כי הבא לפני אב הנביאים ואחיו קדוש ה' והוא נודע אליהם בשמו יהיה לו בדבר הזה זכות וחיים, כי בא בסוד העם ובכתב בני ישראל וזכות הרבים במספרם, וכן לכולם זכות במספר שימנו לפני משה ואהרן כי ישימו עליהם עינם לטובה, יבקשו עליהם רחמים, ה' אלהי אבותיכם יוסף עליכם ככם אלף פעמים ולא ימעיט מספרכם, והשקלים כופר על נפשותיכם:

ובמדבר סיני רבה ראיתי כך, במספר שמות לגולגלותם, אמר לו הקדוש ברוך הוא למנותם בכבוד ובגדולה, לכל אחד ואחד, לא תהיה אומר לראש המשפחה "כמה במשפחתך" "כמה בני יש לך", אלא כולהון יהון עוברים לפניך באימה ובכבוד ואתה מונה אותם, הדא הוא דכתיב (פסוק יח) במספר שמות מן עשרים שנה ומעלה לגלגלתם. ויתכן שנאמר עוד, כי היה זה כדרך שהמלכות עושה בבואם למלחמה. כי עתה היו מזומנים ליכנס לארץ ולבא במלחמה עם מלכי

בְּפָנֶיכֶם כָּל רְעוּתֵיכֶם אֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם: (מד) וַיִּדְעֶתֶם כִּי אֲנִי ה' בְּעֲשׂוֹתֵי אֲתָכֶם לְמַעַן שְׁמִי לֹא כְדַרְכֵיכֶם הֲרַעִים וְכַעֲלִילוֹתֵיכֶם הַנִּשְׁחָתוֹת בֵּית יִשְׂרָאֵל נֶאֱמַר אֶ-דְּנִי ה': פ

אולם ביסוד אמונה זו, טעו בזה גדולי עולם, ולא החשיבו זה כקיבוץ גליות. וצריך ללמד זכות שזה בבחינת תינוק שנשבה, ע"י בלבול הנהגת הקב"ה בהסתר גדול [למי שלא רוצה לראות וסוגר העיניים, ולא רואה כאן קיבוץ גליות].

חיזוק התורה ופ"ד גדולה

ובוודאי מי שרוצה לראות רק את הדברים הלא טובים כאן, ומתעלם מן הדברים הטובים, יכול להגיע למסקנא שיש כאן רק רע כל היום. אולם יש היום בארץ ישראל דברים שלא היו מעולם של התפשטות התורה באלפי ישיבות וכוללים, וחיזוק התורה כמו כל אלפי ספרים שיוצאים היום, ולא היה דבר כזה, אפילו בימות רבינא ורב אשי לא היה דבר כזה.

וגם כעת בזמן הקורונה, היה סיעתא דשמיא בארץ ישראל יותר מכל יהודים בעולם.

"מי בכל מעשה ידיך בעליונים ובתחתונים שיאמר לך מה תעשה"

אולם יש אנשים שרוצים להכתיב להקב"ה מי צריך להיות השליח לקיים קיבוץ גליות, ואומרים להקב"ה, אם אתה מביא השליח דרך אדם קדוש, אני מאמין בך, אבל אם השליח הוא אדם רשע חוטא ומחטיא את הרבים, אני כופר בך ואומר זה לא אתה שעשית, וזה לא קיבוץ גליות.

אולם הקב"ה הוא חפשי לבחור השליח שהוא רוצה, ולא שואל אותנו מי השליח. וכן אנו אומרים בתפילת אליהו הנביא המתחיל ב"לעולם יהא אדם" - קבץ נפוצות קוץ מארבע כנפות הארץ, וכו' ומי בכל מעשה ידיך בעליונים ובתחתונים שיאמר לך מה תעשה ומה תפעל.

והכוונה שהקב"ה יכול לעשות קיבוץ גליות בדרך שהוא רוצה, ובחר את השליח שהוא רוצה, ואין לנו הזכות לבקר את הקב"ה איך הוא צריך להתנהג.

שקיבץ אותנו מן הארצות. **שנית** שהקב"ה ימשיך לעזור ויקבץ עוד שאר עם ישראל, כמו שנאמר (ישעיהו, יג, ט) נֶאֱמַר אֶ-דְּנִי ה' מִקְבֵּץ גִּדְחֵי יִשְׂרָאֵל עוֹד אֶקְבֵּץ עָלָיו לְנִקְבְּצָיו.

ולא תימא שקיבוץ גליות זה רק כשיהיו ישראל צדיקים, הרי גם ביציאת מצרים לא היו צדיקים, והיו הרבה חטאים בין לפני יציאת מצרים ובין אחרי יציאת מצרים, לפני קבלת התורה ואחרי קבלת התורה, כמו שנאמר ביחזקאל (ז, ט) בַּיּוֹם הַהוּא נִשְׁאַתִּי יְדֵי לְהוֹצִיאֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֶל אֶרֶץ אֲשֶׁר תִּתֵּן לָהֶם זִבַת חֶלֶב וּדְבַשׁ צָבִי הִיא לְכָל הָאֲרָצוֹת: (ח) וְאָמַר אֲלֵהֶם אִישׁ שְׁקוּצֵי עֵינָיו הִשְׁלִיכוּ וּבְגָלוֹלֵי מִצְרַיִם אֶל תִּשְׁמְאוּ אֲנִי יִקְוֶן אֲלֵהֶם: (ט) וַיִּמְרוּ בִי וְלֹא אָבוּ לְשִׁמְעַת אֵלֵי אִישׁ אֶת שְׁקוּצֵי עֵינֵיהֶם לֹא הִשְׁלִיכוּ וְאֶת גְּלוּלֵי מִצְרַיִם לֹא עִזְבוּ וְאָמַר לְשַׁפְּךָ חֲמַתִּי עֲלֵיהֶם לְכָלֹת אֶפִּי בָהֶם בְּחוּף אֶרֶץ מִצְרַיִם: (י) וְאַעֲשֶׂה לְמַעַן שְׁמִי לְבַלְתִּי הַחֵל לְעֵינֵי הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הִמָּה בְּתוֹכָם אֲשֶׁר נֹדַעְתִּי אֲלֵיהֶם לְעֵינֵיהֶם הַהוֹצִיאֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: (יא) וְאוֹצִיאֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וְאֶבְאֵם אֶל הַמְּדָבָר.

וכן בדור המדבר כתוב (במדבר, פרשת שלח, יד, כג) וַיִּנְסוּ אֹתִי זֶה עֲשֶׂה פְעָמִים וְלֹא שָׁמְעוּ בְּקוֹלִי. ולפי החשבון של חז"ל (טרכון דף 97 טו), היו שבע חטאים מהם בין יציאת מצרים למתן תורה, והשאר אחרי מתן תורה.

וגם הדור השני של המדבר היו חייבים כליה, כמ"ש ביחזקאל (כ, יח) וְאָמַר אֶל בְּנֵיהֶם בְּמִדְבַר בְּחוּקֵי אֲבוֹתֵיכֶם אֶל תִּלְכוּ וְאֶת מִשְׁפָּטֵיהֶם אֶל תִּשְׁמְרוּ וּבְגָלוֹלֵיהֶם אֶל תִּשְׁמְאוּ: (יט) אֲנִי ה' אֲלֵהֶם בְּחֻקֵּי לֵכוּ וְאֶת מִשְׁפָּטֵי שְׁמְרוּ וְעֲשׂוּ אוֹתָם: (כ) וְאֶת שְׁבֹתוֹתֵי קִדְשׁוֹ וְהָיוּ לְאוֹת בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם לְדַעַת כִּי אֲנִי ה' אֲלֵהֶם: (כא) וַיִּמְרוּ בִי הַבְּנָיִם בְּחֻקֵּי לֹא הִלְכוּ וְאֶת מִשְׁפָּטֵי לֹא שְׁמְרוּ לְעֲשׂוֹת אוֹתָם אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אוֹתָם הָאָדָם וְחִי בָהֶם אֶת שְׁבֹתוֹתֵי חִלְלוּ וְאָמַר לְשַׁפְּךָ חֲמַתִּי עֲלֵיהֶם לְכָלֹת אֶפִּי בָם בְּמִדְבָר: (כב) וְהִשְׁבַּתִּי אֶת יְדֵי וְאַעֲשֶׂה לְמַעַן שְׁמִי לְבַלְתִּי הַחֵל לְעֵינֵי הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אוֹתָם לְעֵינֵיהֶם.

וכן בגאולה האחרונה הקב"ה מביא את עם ישראל לארץ ישראל גם אם יש חטאים גדולים, כמ"ש ביחזקאל (כ, כג) וַיִּדְעֶתֶם כִּי אֲנִי ה' בְּהִבְיְאֵי אֲתָכֶם אֶל אֲדַמַּת יִשְׂרָאֵל אֶל הָאֶרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁאַתִּי אֶת יְדֵי לְתַת אוֹתָהּ לְאֲבוֹתֵיכֶם: (כד) וּזְכַרְתֶּם שֵׁם אֶת דְּרָכֵיכֶם וְאֶת כָּל עֲלִילוֹתֵיכֶם אֲשֶׁר נִטְמַאתֶם בָּם וּנְקַטְתֶּם

"לֹא יְהִי לְךָ אֱלֹהִים אַחֵרִים עַל פָּנָי"

פֶּסַל וְכָל תְּמוּנָה אֲשֶׁר בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל וְאֲשֶׁר בָּאָרֶץ מִתַּחַת וְאֲשֶׁר בְּמַיִם מִתַּחַת לָאָרֶץ.

תקרובת ע"ז בפאות מהודו

וזוה כולל כל חלקי עבודה זרה, והנאה מנוי ע"ז ותשמישי עבודה, ובפרט מתקרובת ע"ז שאין לה ביטול, וגם אם

אמונה זו מחייבת כל יהודי לשמור תורה ומצוות, ע"י שמכיר שכמו שהקב"ה הוציאנו ממצרים, כך הוציאנו מן הארצות, ואנחנו צריכים לשמור כל התורה, כולל חלקי התורה שלא היינו יכולים לקיים בחו"ל.

ודבר ראשון הוא להתרחק מעבודה זרה, כמו שנאמר בפרשת יתרו (ז, ז) אחרי דיבור אֲנֹכִי - לֹא תַעֲשֶׂה לְךָ

וכדאי להעתיק מלשונם שכותבים הכומרים בעצמם במהות עבודת הגילוח, וזה לשונם בחיבור שנדפס על ידי הנהלת הטמפל (המכונה TTD) בשנת 1981 למספרם (מכונה "Pilgrims to Tirumala usually offer the hair on the head to the Lord as a devotional offering. Persons in need of the assistance of the Lord usually take a vow, and when they visit the temple offer their hair at the Kalyanakatta special hall erected for this purpose..... Hair offering is similar to blood-offering, and is believed to establish a bond between the man and the deity to whom it is offered. Its proper object is to create or emphasize the relation between an individual and a god, and so it is in place either in ceremonies of initiation by which a member is incorporated into the circle of a particular religion, or in connection with special vows and special acts of devotion, by which a worshipper seeks to knit more closely the bond between himself and his God"

קונטרס פאת קדמה עמוד מס 260 ב אינדיק, משה אפרים הודפס ע"י תכנת אוצר החכמה

יהודי עצמו לא עובד ע"ז, אבל הגוי עובד ע"ז, אסור ליהודי להשתמש בזה. ולצערינו הרב נתפשט מאוד תקרובת ע"ז במחנינו ע"י התפשטות הפאות מהודו.

וזה עבודה זרה של כמוש, שעבדו בזה עמון ומואב, כמ"ש בפרשת חקת (צמדזר, כא, כט) אוי לך מואב אבדת עם כמוש. ובשופטים (יא, כד) הלא את אשר יורישך כמוש אלהיך אותו תירש ואת כל אשר הוריש ה' אלהינו מפנינו אותו נירש.

רמב"ם (סה"מ, מלות לא תעשה, ו): רוצה

לומר כי מי שעבד אי זו עבודה זרה שתהיה באי זה מין שיהיה מן העבודות הנה הוא חייב כרת. ובתנאי שיעבוד אותה כדרכה, כלומר בדבר שדרכה שתיעבד בו, כמו פוער לפעור, וזורק אבן למרקוליס, ומעביר שערו לכמוש.

ובספר החינוך (פרשת יתרו, מ"ז כט): מכיון שעבדה במה שדרכה להעבד חייב, ואף על פי שעבודתה דרך בזיון, כגון הפוער לפעור וזורק אבן למרקוליס ומעביר שערו לכמוש.

ופסק השו"ע (יו"ד סי' קל"ט): עבודת כוכבים שעובדים אותה שמקשקים לפניה במקל ושיבר מקל לפניה, נאסר, מפני ששבירת המקל דומה לזביחה.

וכבר פסק כן מרן הגאון רבי יוסף שלום אלישיב זצ"ל אחרי גביית עדות (פני תשס"ד). וכן הגאון ר' משה שטרנבוך שליט"א בבית דין (כ"ה תמוז תשס"ח).

וזה דלא כאלו שרצו לפסול את הפסק בטענה של נגיעה, שבאמת רוצים לאסור מצד פריצות ומחפשים לאסור מצד ע"ז. וזה אינו, שהרי הגרי"ש אלישיב פסק שגם בת בסמינר שנתקרה בגלל מחלה רח"ל ולבשה פאה צריכה להוריד בפני כל חברותיה ולהתבזות בפניהן ("השו"ת חמד" ברכות 77 יע ע"ג).

והארכנו בזה במאמר ביאור הלכה בענין תקרובת עבודה זרה בפאות מהודו, וכל ההיתרים שנאמרו בזה הם תמוהים ביותר. וגם בעגל חשבו שהיו היתרים, כמבואר ברמב"ן (שמות, ל"ג, ה), ובכוזרי (מאמר ה, סי' נז). וכן בבעל פעור היו היתרים, שלא כיוונו אלא לבזות. אבל לא עזרו היתרים אלו להנצל מן העונש.

מסמך כומרים במטרת הגילוח

אני מעתיק רק קצת ממה שקורה בטמפלים של ע"ז בהודו (העתק מדברי הפאה קדמה, ח"ג)

תרגום המסמך

"עולי רגל לטירומלה בדרך כלל מקריבים את שיער ראשם

לאדון כקרבן של דבקות. הזקוקים לעזרת האלילות נודרים נדר וכשהם באים למקדש הם מקריבים את שיער ראשם באולם המיועד לכך, "הקאליאנקאטה"... קרבן השיער דומה לקרבן דם, ומאמינים שהוא יוצר קשר בין האדם לאליל לו הוא מוקרב. המטרה היא ליצור או לחזק את הקשר בין האדם לאליל. כך שקרבן שכזה מוצע במקרים שאדם מצטרף לחוג סגור של דת מסוימת, או בקשר עם נדרים מיוחדים או פעולות מיוחדות של דבקות בעזרתם הוא שואף לארוג קשר חזק בינו לבין האליל".

הקרבה והכנעה לע"ז

ולא כמו אלו שרוצים לחפש היתרים שאין שם הקרבה אלא הכנעה. כי גם הכנעה זו ע"ז, וזה עושה אותו לתקרובת. וזה כמו שחיטה לע"ז בלי להמשיך להקריב, שזה תקרובת (ע"י חולין (סוף דף מ"ט א)). **ובעיקר** שזה עבודה לע"ז, וכל עבודה לכבודו של האליל, שעושה שבירה הוא בכלל תקרובת^[*] (ע"י תבואת שור (סי' ד ס"ק כג)). וחז"ן מזה יש באמת גם הקרבה של השער לע"ז, והכנעה זה לא סתירה להקרבה כמו בענין קרבנות יש הכנעה ויש הקרבה.

וכן העיד השליח אמיר דרומי [שליח בי"ד של הגאון רבי נסים קרליץ בשנת תשס"ד, ובפעם שנית בשנת תשע"ח היה שליח של הראב"ד הגאון רבי משה שטרנבוך] שיש מטרה להקריב השער לאליל, ולא רק הכנעה. וכן העיד הרב אהרן דוד דינר, השליח של הגאב"ד הרב טוביה וייס, והצטרף אליו גם הראב"ד הרב משה שטרנבוך, בשנת תשס"ד, שהאליל אוהב שערות. וגם בעדות של הרב גרשון ועסט מפורש כך שהע"ז רוצה שערות, כמבואר באריכות בספר פאת קדמה (ה"ג).

[*] העיקר שזה עבודה לע"ז, אף שאין ממשיכים להקריב, ע"י עבודה זרה (דף נ"א ע"ה): אמר ר"נ אמר רבה בר אבוח אמר רב: עבודת כוכבים שעובדין אותה במקל, שבר מקל בפניה - חייב ונאסרת, זרק מקל לפניה - חייב ואינה נאסרת. א"ל רבא לר"נ: מאי שנא שבר? דהויה ליה כעין זביחה, זרק נמי הויה ליה כעין זריקה! א"ל: בעינן זריקה משתברת וליכא.

תרגום:

הקרבת השער של מאמיני ט. א. ס. ס. (שם האליל):

אנשים שרוצים להקריב (אופער) השער, רק לעשות את זה במקום של ס. ס. המיוחד להקרבת השער (אופערטורי) בלבד.

אם גוזזים השער בשום דרך אחר, הוא לא יכלל בהקרבת (בהאופערנינג) לאליל ס. ס.

חזרתי לשאול להם, שאם לפי דבריהם השערות וקוקונום שניהם דבר אחד הם, אי"כ למה אין מביאים השערות אל האליל כמו שמביאים הקוקונום, ולא ידעו להשיב, אבל חזרו ואמרו ששניהם דבר אחד, it's the same thing.... אז אמרתי להם, כי לפי מה שראיתי בכתביהם, השערות טמאות הן, ורוצים לסלקן כדי לנקות את עצמן מפני שהאליל אינו אוהב את שערן, וכשאמרתי זה הפסיקו אותי [שלא כדרכם שבדרך כלל אינם שוללים בדברים הנאמרים להם כמו שהזכרתי כבר לעיל], ואמרו שזה אינו נכון, כי האליל כן אוהב שערות.

קונטרס פאת קדמה עמוד מס 58 ב: אינדיק, משה אפרים (40) { הודפס ע"י תכנת אוצר החכמה

(הכוונה בזה שאצל העובד השערות הם גאוה, וזה דבר טמא, אבל אצל האליל זה דבר חשוב, ע"י בזה בפאת קדמה (ח"ה, עמוד 7).

יש בזה שני סיבות, או משום שהע"ז הזכר צריך לשלם לע"ז הנקבה את חוב השער, או שכמו שהע"ז הנקבה נתנה שער לע"ז הזכר כן העובד רוצה לתת השער לע"ז הזכר, כך לפי השטויות שלהם. אבל זה ע"ז שהוא שטויות, ומה שזה שטויות זה לא מפקיע דין תקרובת, כי גם להאכיל ע"ז זה שטויות כי לא אוכל, אבל זה ע"ז.

ובתשובת הג"ר יוסף שלום אלישיב זצ"ל (קצת תשובות כ"ג ח"ג ע"ג ס"ו ק"ח) מבואר היטב שגם בלי נתינת השער לאליל אלא זה עבודה לאליל נחשב תקרובת, וכמו שמפורש בגמרא חולין (דף ע"ב) בענין שחיטה.

ברוז גדולי ישראל

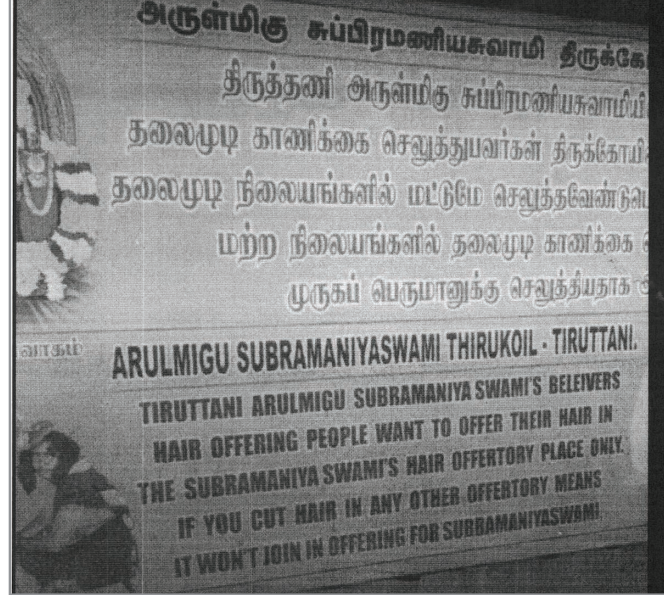
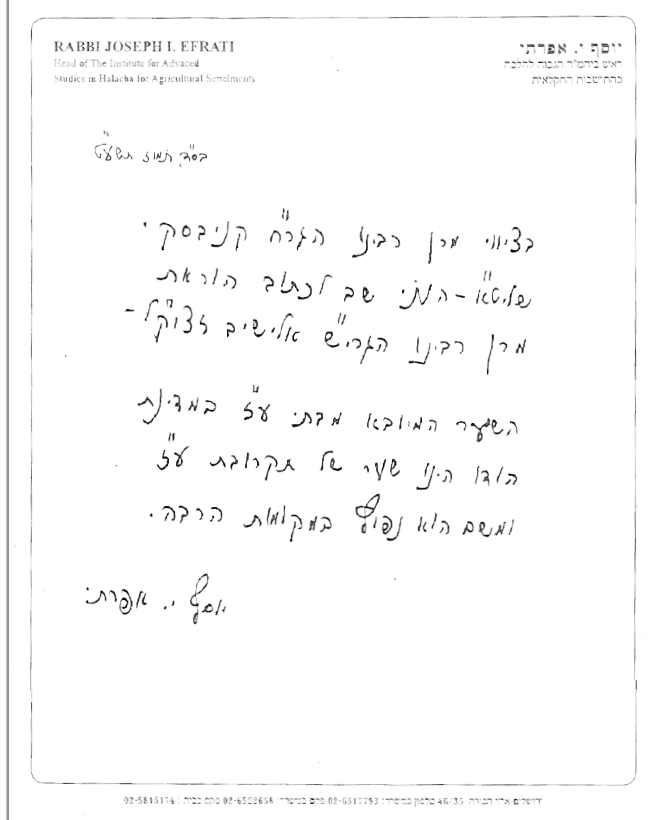
**ברוז הגאון רבי חיים קניבסקי שליט"א
בשם הגאון רבי יוסף שלום אלישיב זצ"ל
שפאות מהודו הם תקרובת ע"ז**

[ע"י קובץ תשובות (ח"ג ס"ו ק"ח)].

בס"ד תמוז תשע"ט
בציווי מרן רבינו הגר"ח קניבסקי שליט"א, הנני שב לכתוב הוראת מרן רבינו הגרי"ש אלישיב זצוק"ל - השיער המיובא מבתי ע"ז במדינת הודו הינו שער של תקרובת ע"ז, ומשם הוא נפוץ במקומות הרבה.

יוסף י. אפרתי

הנה שר"ט באיזה טמפל קטן

T. A.S.S. Believers hair offering:
People want to offer their hair in the S. S.'s hair offertory place only.
if you cut hair in any other offertory means it won't join in offering for S.S.

רוב הפאות בעולם הם מן הטמפלים שער מן הטמפלים

החשבון הפשוט הוא, יש בעולם סביבות 7.2 מיליארד אנשים, ומתוך זה בערך 1.2 מיליארד מהודו, והיינו בערך ששית של העולם הם תושבי הודו (הדיוק כאן לא משנה, מדובר בערך).

בערך שמונים אחוז של תושבי הודו הם מאמינים בהינדו, והיינו קרוב למיליארד אנשים בעולם הם מאמיני הינדו, היינו בין שביעית לשמינית של העולם הם מאמיני הינדו.

לפי האמונה של ההינדו (לא לפי חוק מדינת הודו, אלא חוק האמונה של הינדו), כל אשה שמתגלחת צריכה להתגלח בטמפלים, ויש מקומות שעכ"פ לפני העבודה זרה. **במקום** הטמפלים נמצאים טונות של שערות במקום אחד, ומסדרים את זה שם, ומוכרים. ומשם שולחים לסין ועוד מקומות לתקן את הפאות, כי בהודו הם לא מומחים לעשות פאות, אלא משם באים השערות.

השערות של הודו קוצצים עד הסוף, ולא משאירים כלום וכן הרבה מגדלות דווקא שער ארוך כדי להקריב קרבן מובחר לע"ז.

שער משאר הלקי העולם

אשה שהיא לא מאמינה של הינדו, מה יכול להיות סיבה שהיא תגדל שער ותקצוץ למכור. אם יש לה שער יפה היא תשמור זה לעצמה, וגם חז"ל אומרים שאשה מגדלת שער כלילית, והיא מתקשטת בין בפני בעלה ובין לחוץ אם היא פרוצה, ומה ענין לגדל ולקצוץ. אלא יש עניות שצריכה פרנסה כמו רחל אשת רבי עקיבא, ומגדלת שעה ואח"כ קוצצת ומוכרת, אבל צריך להיות מי שמאסף זה מאשה כאן ושם, ולא ממקום אחד.

הנה אם רוצים להתחרות כלפי האוכלוסייה האדירה של נשי הינדו, צריכה להיות שאחד מכל שמונה נשים בעולם מגדלת שעה לקצוץ ולמכור ולעשות פאה. והרי אין דבר כזה, לא אחת ממאה ולא אחד מאלף, וגם אשה שלא מגלחת לע"ז היא לא קוצצת את כל אורך השער, אלא משאירה קצת.

ולפי"ז הדבר ברור שרוב רובם של השערות בעולם באים מן הטמפלים של הודו. וגם שם המתגלחות לא מקבלות כסף, אלא רק המוסד של הע"ז, וידוע שהיום שוק העולמי הוא פתוח לכל העולם ודלתות כל המדינות פתוחים למסחר. **וכן** אי אפשר להוכיח מן הצבע, כיון שהיום ניתן להפוך בקלות לכל צבע שרוצים.

יותר פרטים יש בספר "הישכם אוהבים" (נמצא באתר yofi-yehudi.net), שם יש גם כל גביית עדות של השליח אמיר דרומי שהעיד לפני הגר"ש אלישיב, ואחרי הנסיעה השניה העיד לפני הבי"ד של הגר"מ שטרנבוך שליט"א. ועי"ע בספר "פאת קדמה" (נמצא בחולר החכמה, שני הלקים), ושם (ה"ג) יש גם עדות של השליח גרשון וועסט.

אופן כשר

מי שרוצה לסמוך על זה שהשער לא בא מהודו אף שרוב השיער הניתן למכירה בא מהודו, צריך הכשר משעת גזיזה או פאה שהוא 100% סינטטי ולהעביר למעבדה של בדיקת שעטנז שיבדקו שאין שיער אמיתי במקום שיש חשש לזה.

(יש להזכיר שבביתה מותר חבישת פאה לכל הדעות).

הנהנה מתקרובת ע"ז עובר בשני לאוין

ז"ל הרמב"ם (הלכות עבודה זרה, ז, ג): עבודת כוכבים ומשמשיה ותקרובת שלה וכל הנעשה בשבילה אסור בהנאה שנאמר ולא תביא תועבה אל ביתך, וכל הנהנה באחד מכל אלו לוקה שתיים, אחת משום ולא תביא, ואחת משום ולא ידבק בידך מאומה מן החרם.

ובזכות ביעור עבודה זרה יתקיים מה שנאמר פרשת ראה (י"ב) ולא ידבק בידך מאומה מן החרם למען ישוב ה' מתרוץ אפו ונתן לך רחמים ורחמך והרבך כאשר נשבע לאבותיך: (י"ט) כי תשמע בקול ה' אלהיך לשמר את כל מצותיו אשר אנכי מצוך היום לעשות הישר בעיני ה' אלהיך.

כפרי (דברים פרשת ראה פסוק לז): למען ישוב ה' מתרוץ אפו, כל זמן שעבודה זרה בעולם חרון אף בעולם, נסתלקה עבודה זרה מן העולם נסתלק חרון אף מן העולם.

נכתב בעזרהי"ת ע"י מוריניו הרב שליט"א

מהדורא בתרא יט סיון תש"פ

ניתן להשיג את הגליונות גם באתר 'בריתי יצחק'
וכן בדואר אלקטרוני TALMIDIM2@GMAIL.COM